

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Philippi Cyprii, Protonotarii Constantinopolitani, Chronicon Ecclesiae Graecae

Philippus <Cyprius>

Franeqverae, 1679

16 De diebus quibus non solent jejunare.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10949

ΚΕΦΑΛ. ΙΕ.

Περὶ διαφορῶν νησιῶν.

Εἴτι πρὸς ταῦτα νησίσαι καὶ ἐν τῇ δεκάτῃ πεντάτῃ ἡμέρᾳ τῆς Σεπτεμβρίου μηνός, ἡμῆς ἕνεκα τῆς σαυρῆς, ὅτι ἐν αὐτῇ ἡμέρᾳ εὐρέθη ὁ σαυρὸς, καὶ ἀγασιν εὐορτήν τῆς σαυρῆς, νησιύοντες δὲ ἀλείμματα, ὅτι τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἀσπίζονται τὸν σαυρὸν ἰς Χρυσῆν, καὶ ὀφείλῃσι νησιεύοντες ἀσπάζεσθαι αὐτὸν. Ἐπι νησιεύσαι καὶ ἐν τῇ πέμπτῃ ἡμέρᾳ τῆς Ἰανουαρίου μηνός, δὲ παντὸς ἀλείμματος, διότι τῇ ἑκτῇ ἡμέρᾳ τῆς αὐτοῦ μηνός ἐβαπτίσθη Χρυσὸς κατὰ τῆς Ἑλλήνας, καὶ τῆς ἕνεκα οἱ ἱερεῖς ἐν τῇ αὐτῇ ἑκτῇ ἡμέρᾳ ἀγιάζουσι τὰ ὕδατα, καὶ πίνει ὁ λαὸς ἐξ ἁγίων τῶν ἡγιασμένων ὑδάτων. Καὶ ἵνα ἢ καθαρὸς ὁ λαὸς, ὅταν πίνη τὸ ὕδωρ, νησιύει τῇ ὑποτέρᾳ ἡμέρᾳ, τετέστι τῇ πέμπτῃ ἡμέρᾳ τῆς Ἰανουαρίου μηνός.

ΚΕΦΑΛ. ΙΣ.

Περὶ τῶν ἐν νησιῶσι ἡμερῶν.

Καταλύουσι τὰς τετράδας καὶ τὰς παρασκευὰς, τετέστιν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς Ἑρμῆ, καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς Ἀφροδίτης ἐοδίσαι κρέατα, καὶ λοιπὰ ἀλείμματα, τετέστιν, ὅσα παράγεται δὲ κρέατος, ὡσπερ ὠὰ, βύτιρον, γάλα, τυρόν, καὶ ἕτερα πτωχῶν, δὲ τῆς Χρυσῆς γεννήσεως ἡμέρας, ἕως τῆς πεντάτης τῆς Ἰανουαρίου μηνός, τετέστιν, δὲ τῆς εὐορτῆς πέμπτῃς ἡμέρας τῆς Δεκεμβρίου μηνός, ἕως τῆς τετάρτης ἡμέρας τῆς Ἰανουαρίου μηνός. Τῇ ἢ πέμπτῃ ἡμέρᾳ τῆς Ἰανουαρίου μηνός νησιύουσιν, ἵνα τῇ ἑκτῇ ἡμέρᾳ πῖωσι τὸ ἡγιασμένον ὕδωρ, ὡς τῆς ὁποῖα ὕδατος πρὸς ὀλίγῃς ἑπιπύρῳ, καὶ Χρυσῶν ἐρμηνεύει, Περὶ τῆς ἀγασμῆς τῆς ὕδατος. Ἐἰ μὲν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς Ἑρμῆ, ἢ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς Ἀφροδίτης τύχη ἡ γεννήσεως τῆς Χρυσῆς, ἐοδίσαι κρέατα, καὶ πᾶν ἀλείμμα οἱ κοσμικοὶ· οἱ δὲ μοναχοὶ μόνον πᾶν τὰ ἀλείμματα ἀπὸ κρέατος καὶ σέας, διὰ τὴν χαρὰν τῆς γεννήσεως τῆς Χρυσῆς.

τως

CAPUT XV.

DE

Diversis jejuniorum generibus.

PRæterea jeiunant etiam decimâ quartâ die mensis Septembris in honorem crucis, quæ in illâ die est inventa. Festum autem crucis abstinentiâ ab aleimmatibus celebrant: quandoquidem eo die crucem Christi salutant, & debent eam salutare jejunantes. Insuper abstinent quoque in quintâ die Januarii ab omnibus aleimmatibus, & id quidem hâc de causâ, quia sexta dicti mensis die secundum Græcos Christus baptisate tinctus est; quamobrem Sacerdotes memorata die sexta aquas consecrant, populusque aquas illas consecratas bibit. Atque ut populus ad hauriendam aquam purus accedat, die præcedenti, qui est quintus mensis Januarij, jeiunant.

CAPUT XVI.

DE

Diebus quibus non jejunatur.

NEgligunt etiam jejunia quartæ feriæ & sextæ parasceues, hoc est, die Mercurii & die Veneris carnes aliaque aleimmata, quæcunque à carne ortum habent, ut sunt ova, butyrum, lac, caseus, & cætera hujus generis edulia in cibum adhibent, idque à festo natalitiorum Christi usque ad quartam Januarii, hoc est, à die vigesima quinta Decembris ad quartam mensis Januarii observant. Quinta die Januarii autem rursus jeiunant, & quidem idè, ut sexta die consecratam aquam (qua de & nos paulò ante quædam protulimus, & Chrysostomus in tractatu De aquæ sanctificatione verba facit) bibere possint. Quòd si verò solennitas nativitatis Christi in diem Mercurii aut Veneris incidat, seculares & carnibus & omnibus aleimmatibus vescuntur: monachi verò solùm aleimmatibus sine carne, idque propter gaudium è nato Christo exortum. Eundem ad modum & sexta die Ja-

E 3

nuarii,

τάς καὶ ἐν τῇ ἕκτῃ ἡμέρᾳ τοῦ Γ' ἀνακαρίᾳ, ἐν ᾗ ὁ Χερσὸς ἐβαπτίσθη, ἐοδίουσιν οἰκητικῶν κρέατα, καὶ τὰ λοιπὰ αἰεήματα, ὡς προείπομεν, ἐν ταῖς δυσὶν ἡμέραις ταύταις, τῷ Ἑρμῷ καὶ τῷ Ἄφροδίτῃ· οἱ δὲ μοναχοὶ τὰ προλεχθέντα αἰεήματα μόνον.

ΚΕΦΑΛ. ΙΖ.

Περὶ τῶν ἀρζιβούρτζ.

Εἴτι ἐν τῇ ἐνδεκάτῃ ἐβδομάδι περὶ τῶν πάχα καταλύσει τὴν ἡμέραν τῷ Ἑρμῷ καὶ τῷ Ἄφροδίτῃ. ἡ δὲ αἰτία αὐτῆ ἐστὶ πάλαμ ἐγένοντο πνὲς αἰρετικοὶ, οἵτινες εἶχον ἴνα σκεκτὸν κύνα, καὶ ἐδεσμένον ὑπὸ τῷ αὐχένῳ ἐκείνῃς Ἰπιστολαῖς, καὶ ἐπεμπον πρὸς τὰς Φίλῃς ἐκείνων, δυσὶν ἢ τριῶν ἡμερῶν ὁδὸν· καὶ πάλιν ὡσαύτως οἱ φίλοι ἐκείνων ἐτέρας Ἰπιστολαῖς ἐδέσμευον, καὶ ὁ κύων παλινδρομήσει. Πολλὰ κίς δὲ γενομένης ταύτης τῆς παλινδρομίας, ὑπερον ἀπώλετο, καὶ ἔδαμῶς ἐσράφη. Τότε οἱ κύριοι τῶν κυνῶν ἐνήσθον ἐν ταῖς δυσὶν ἡμέραις ταύταις, κατηγορίας ἐνεκα τῶν ὀρθοδόξων χερσιανῶν. τότε ζήλω θεῶ οἱ εὐσεβεῖς χερσιανοὶ ἐκρῆναν καταλύειν ταύτας πρὸς δύο ἡμέρας τῆς ἐνδεκάτης ἐβδομάδος, καὶ μὴ συνησθῆεν τοῖς αἰρετικοῖς. Ταύτην δὲ ἐβδομάδα καλοῦσιν Ἀρζιβούρτζ.

ΚΕΦΑΛ. ΙΗ.

Περὶ τῶν ἀνακαινησίμων ἡμερῶν.

Εἴτι ὅλην τὴν πρώτην ἐβδομάδα ἔσ πάχα, τετῆτιν, ἀπὸ τῆς ἀνακαινίσμῃς ἡμέρας ἕως τῆς ἐπομένης κυριακῆς, ἣν δὲ ἐβδομάδα ἀνακαινησίμων ἐκάλεον οἱ πατέρες, πάσας τὰς ἡμέρας ἐοδίσει κρέας καὶ τὰ λοιπὰ αἰεήματα.

ΚΕΦΑΛ. ΙΘ.

Περὶ πεντηκοστῆς.

Ωσαύτως καὶ ἐν τῇ πεντηκοστῇ ἐοδίσει κρέατα, τῇ δὲ ἐπαύριον, τετῆτιν, τῇ ἡμέρᾳ τῆς σελήνης, νεσεύσιν ἀπὸ κρέατος καὶ αἰεήματων,

nuarii, qua Christus baptizatus, carnes allaque aleimmata *seculares* comedunt, quemadmodum id binis illis diebus Mercurii & Veneris fieri, à nobis dictum est: monachi verò dicta tantum aleimmata.

CAPUT XVII.

DE

Arzeiburzt.

Non jejunant adhæc aliis binis diebus, Mercurii puta & Veneris, septimanâ undecima ante festum Paschatos. Hujus rei hæc est ratio. Existere quondam hæretici nonnulli, qui singularem quandam habuerunt canem, quem, alligatis collo literis, duorum aut trium etiam dierum iter ad amicos suos ablegarunt, qui vicissim responsorias eodem modo cani huic alligatas per eundem Mercurium amicis his remiserunt. Cum verò sæpiusculè jam hæc feliciter successisset missitatio, periit tandem canis, & non reversus est amplius. Ab eo tempore, qui canis hujus fuerant domini, binis his diebus jejunium frequentare cæperunt, orthodoxos Christianos hac ratione accusantes. Quo factò & intellecto, pii Christiani pio zelo duos undecimæ septimanæ dies jejunio eximendos judicarunt, ne uno eodemque tempore cum hæreticis jejunarent. Nomen verò, quo hanc septimanam insigniunt, est Α' ρζεββζτ.

CAPUT XVIII.

DE

Diebus anacænesimis.

Porrò per integram septimanam Paschatos, hoc est, à die resurrectionis usque ad dominicam sequentem, quam patres septimanam anacænesimam appellarunt, singulis diebus carnes cæteraque aleimmata in victum adhibent.

CAPUT XIX.

DE

Festo pentecostes.

Insuper & in festo Pentecostes carnes comedunt, succedente verò die Lunæ à carne & aleimmatibus sibi temperant. Causa est, quod hac ipsâ